

Håndbog for Gildebrødre

Kære gildebrødre!

Med fornyelsen af denne håndbog for gildebrødre håber vi at kunne give alle et godt redskab til brug i deres gildetid.

Vi håber, at den vil blive brugt flittigt, så vores arbejdsgrundlag bliver synliggjort indad- og udadtil.

Håndbogen er blevet til som resultat af arbejdet med at revidere vores personlige udviklingstrin, og vi håber, at håndbogen ved at give en række konkrete oplysninger om såvel "Spejderideen for voksne" samt en orientering om de tanker, der lå bag gildebevægelsens start, kan være medvirkende til at give brugeren et grundlæggende kendskab til Sct. Georgs Gildernes arbejde.

Forberedelsen af nye gildebrødre før optagelsen er utrolig vigtig, så det nye medlem virkelig føler sig hjemme i gildet - føler sig som gildebror.

Forberedelsen som gildebror er et vigtigt led i arbejdet med os selv, og udover at uddybe kendskabet til gildet er formålet at stimulere gildebroderen til aktivt at arbejde med deres personlige udvikling på Sct. Georgs Gildernes idégrundlag - det grundlag, som fremgår af lov og løfte, og som ofte betegnes som gildebevægelsens etik.

Vi håber, håndbogen vil leve op til intentionerne - og derudover vil kunne fungere som en god opslagsbog, når man lige står og mangler en oplysning om gildet .

En stor tak skal lyde til alle, hvis materialer har været med til at danne grundlag for Håndbogen.

Endelig en meget stor tak til alle, som har lagt et kæmpearbejde i udarbejdelsen af dette materiale.

Vi ønsker alle rigtig god arbejdslyst med håndbogen!

LANDSGILDELEDELSEN

September 2014

Indhold

Optagelse i Sct. Georgs Gilderne	side. 3
Spejderidéen for voksne.....	side. 3
Fællesskabskultur i Sct. Georgs Gilderne	side. 5
Materialer til ny optagne Gildebrødre.....	side. 6
Gildehistorie	side. 7
Gildehallens udvikling	side. 11
Ritualernes udvikling	side. 12
Metoder.....	side. 13
Organisation.....	side. 13
Gildet.....	side. 14
Distriktsgildet	side. 16
Landsgildet	side. 17
Den internationale Gildebevægelse	side. 20
Interne forkortelser	side. 21
Den personlige udvikling	side. 22
Symboler og ritualer	side. 22
Gildehallen i dag	side. 23
De 3 udviklingsperioder	side. 24
Gildearbejdet indadtil	side. 27
Det internationale arbejde	side. 28
Det udadvendte gildearbejde	side. 29
Samarbejdspartnere	side. 31
Sagnet om Sct. Georg	side. 32
Spejderidéens grundlægger	side. 33

Optagelse i Sct. Georgs Gilderne

Spejderidéen for voksne

Sct. Georg Gildernes idégrundlag & formål

Idégrundlag

”Sct. Georgs Gilderne i Danmark”, der har udgangspunkt i spejderbevægelsens principper, er et fællesskab for voksne, hvor medlemmerne tilstræber at leve efter gildeidealene og at omsætte disse i praksis.

Gildebevægelsen er åben for alle uden hensyn til oprindelse, race eller tro.

Gilderne arbejder i overensstemmelse med et formål, et princip og en metode.

Formål

Sct. Georgs Gildernes formål er at sikre det enkelte medlems mulighed for personlig udvikling.

I fællesskab med andre medlemmer at påtage sig humanitære opgaver i lokalsamfundet – nationalt og globalt

Sct. Georgs Gilderne tager ikke stilling i partipolitiske anliggender. Derimod forventes det, at medlemmerne tager stilling i samfundsmæssige, etiske og religiøse spørgsmål.

Gildeprincippet

Princippet er 3-delt og danner grundlag for vores arbejde.

- Det enkelte medlem har ansvaret for sin egen personlige udvikling
- Den enkelte tager ansvar overfor eget Gilde og Gildebevægelsen
- Den enkelte viser ansvar overfor det samfund, vi er en del af..

Dette princip genfinder vi i Gideloven og Gideløftet

Gildeloven

Enhver gildebror gør sit bedste for
at nå frem til en livsanskuelse, en personlig stilling til grundlaget for sin
tilværelse,
at erkende sine fejl og rette dem,
at nå til beherskelse af sit sind,
at have respekt for det, der har værdi for andre,
at være venlig og forstående overfor andre,
at gøre livet gladere og lysere for andre,
at tage medansvar i familie og samfund,
at værne naturen og vore nationale værdier,
at virke for international forståelse
at gøre sin pligt frem for at kræve sin ret.

Gildeløfte

Jeg lover oprigtigt at stræbe efter:
at holde gildeloven,
at hjælpe andre,
at føre et Sct. Georgs sværd mod det onde i mig selv og for det, som efter min
overbevisning er ret og rigtigt

Metode

Gildernes arbejdsform skal støtte gildebrødrene i det praktiske arbejde med at
efterleve gildelov og -løfte og gildernes formål, idet der tilstræbes en

vekselvirkning mellem individuel udfoldelse og samarbejde med andre.

Arbejdsformen kan være:

Personlig udvikling gennem svende-, væbner- og riddertid.

Sikre at den enkelte altid besidder de kompetencer der skal til for at fællesskabet kan
udføre sine opgaver.

Arbejde i grupper hvor man støtter hinanden i udførelsen af de enkelte aktiviteter f.
eks. indsamlinger til humanitære formål.

Projekter hvor man samles i interesse fællesskaber med henblik på at løse specifikke
opgaver på tværs af organisationen.

Debatskabende aktiviteter og møder i Gildet.

Fællesskabskultur i Sct. Georgs Gilderne i Danmark

Personlig udvikling

Vi involverer os, søger ny viden, deler viden, hjælper på eget initiativ

Vi arbejder på at udvikle os til "HELE" mennesker

Vi lytter, giver positiv kritik og respekterer forskellighed

Vi udvikler vores sociale netværk.

Vi tager personlig stilling til grundlaget for vores tilværelse, herunder åndelige og etiske spørgsmål.

Fællesskabet

Vi respekterer andres værdier og anerkender faglighed og kompetencer

Vi viser empati og anerkender, vi er forskellige og opfordrer til åbenhed

Vi bakker op om vores Gilde og Gildebevægelsen

Vi udvikler vores Gilde og Gildebevægelsen i takt med samfundets udvikling

Samfundet

Vi er aktive i lokalsamfundet og handler selvstændigt og i fællesskab

Vi er parate til at engagere os i relevante opgaveløsninger

Vi støtter spejderarbejdet i lokalområdet

Vi udvikler og støtter humanitært arbejde

Vi tager ansvar i samfundet

Vi værner om miljøet og vore nationale værdier

Vi arbejder for international forståelse

Dette fremgår af nedenstående paragraf 4. i "Love for Sct. Georgs Gilderne i Danmark", hvori der bl.a.

- redegøres for optagelseskriterierne
- oplyses om, at optagelse finder sted i en gildehal

§ 4. Optagelse i gildebevægelsen

- I Sct. Georgs Gilderne kan som gildebrødre optages personer, der
  - A. har nået den til enhver tid gældende myndighedsalder,
  - B. er aktive spejdere, har været spejdere eller viser interesse for spejder- og gildebevægelsen og
  - C. vil gå ind for gildebevægelsens idégrundlag og formål.
- For at kunne optages skal ethvert nyt medlem være grundigt oplyst om gildebevægelsens idé og formål, lov og løfte af 2 eller flere af gildet udpegede gildebrødre.
- Optagelse foretages i en gildehal med aflæggelse af gideløftet.
- Det enkelte gildes ledelse afgør, hvem der kan optages i gildet.

Materialer til nyoptagne gildebrødre

Til nyoptagne gildebrødre udleveres på optagelsesaftenen:

det underskrevne gildebrev
gildenål

seneste nr. af "Sct. Georg"

seneste nr. af eget gildeblad

De nyoptagne gildebrødre har allerede af optagelsesudvalget modtaget "Håndbog for gildebrødre" til gennemsyn før optagelsen, og denne håndbog beholder de nyoptagne efter optagelsen.

I håndbogen har gildekansleren indsat følgende:

liste over gildets medlemmer

gildets vedtægter

gildets årsprogram

distriktsgildets vedtægter

distriktsgildets årsprogram

GILDEHISTORIE

Gildetankens opståen

Sct. Georgs Gilderne i Danmark blev stiftet i 1933 med det formål at vedligeholde sammenholdet med gamle spejderkammerater.

Da det første Sct. Georgs Gilde oprettedes, havde tanken om en "gammelspejderforening" ligget i luften i det meste af en halv snes år og med to vidt forskellige udgangspunkter.

For det første ville mange gamle spejdere gerne bevare kontakten til kammerater og spejdermiljøet, som havde betydet så meget for dem, og det havde flere steder ført til oprettelse af "Tropssamfund", og det lå nær at forestille sig tanken om en landsdækkende forening, som kunne samordne lokale initiativer og samtidig virke som støtteorganisation bag spejderarbejdet.

Den anden bevæggrund til overvejelserne var, at de halv- og næsten-voksne spejdere var ved at blive et "problem" i mange troppe - man anede ikke, hvad man skulle stille op med de 17-18-19-årige, der ikke havde vist lyst eller evner til at gå ind i en tropsledelse, men bare hang på. Problemet var blevet akut i England få år tidligere, hvor man så gav aldersgruppen navnet *rovers*.

Baden-Powell udsendte bogen *Rovering to Success* i 1922, men som Ove Holm skrev om den, handlede den mere om, hvad man ikke måtte (*spil, spiritus og piger*) end positive anvisninger. Et nedsat "roverudvalg" gennemarbejdede spørgsmålet grundigt, og i deres betænkning, som blev offentliggjort i DDS' lederblad Spejdersport, skitseredes nogle retningslinier, der pegede bagud mod spejdertiden og fremad mod ansvarlige samfundsborgere. Grundtanken i forslaget var, at roverne som voksne mennesker selv har ansvaret for deres meritter og derfor må udskilles fra korpset i en selvstændig forening, der på demokratisk vis vælger deres ledelse og arbejdsform. Som foreningens navn blev foreslået Sankt Georgs Gildet, der altså her første gang sås på tryk.

I de følgende numre af bladet fremkom 4-5 indlæg med kritik og modforslag, men nogen egentlig debat kom ikke i gang, og planen blev skrinlagt. Det betød dog ikke, at tankerne omkring en støtteforening af voksne gamle spejdere var opgivet, og i 1933 tog et team af 3 københavnske "veteraner" det endelige initiativ.

Iværksætterne

Erik Sjøquist var den mest aktive og den yngste af de tre. "Sjø" var 32 år, handelsuddannet, og han drev en velrenommeret sportsforretning i den indre by. Han havde i en række år været tropsfører og divisionschef på Vesterbro, og det var ham, der havde visionerne.

Erik Dahl var noget ældre - tæt på at runde de 40 - og en helt anden type, med et nøgternt livssyn og "begge ben på jorden". Han havde fundet en niche i manufakturbranchen som flagfabrikant, og på spejderfronten var han distriktschef for København.

Den tredje var kaptajn Frode Heiberg-Jürgensen, ligeledes tidligere tropsfører og divisionschef, og i fællesskab var de et godt trekløver til at løse opgaven med at skabe mulighed for videreførelse af spejderkammeratskabet. Der var himmelstøtteren, der var det nøgternt vurderende overblik(,) og den professionelt trænede garant for, at man fulgte det afstukne spor.

Disse tre udarbejdede et "opråb" og forslag til vedtægter, som dels blev offentliggjort i Nordisk Spejdersport, dels blev udsendt til mange gamle spejdere.

I det inden starten udsendte opråb indbydes til møde Sct. Georgs aften, men mødet blev først afholdt den 24. april:

Starten

Oprindeligt var ønsket at afholde det første møde om planen Sct. Georgs dag, men da dette var en søndag, mente man, det var bedre at udsætte det til mandag den 24. Begyndelsen var lovende, som det fremgår af et referat fra *Nordisk Spejdersport*:

"Vi var alle spændte på, om det skulle lykkes at få gamle spejdere til at interessere sig for idéen og komme til stede til det første møde, der blev afholdt i Casino den 24. april 1933. Ca. 350 gamle spejdere var samlede, da divisionschef Erik Sjøquist, der sammen med fabrikant Erik Dahl og kaptajn Heiberg-Jürgensen er idéens fædre, bød velkommen og redegjorde for idéerne. Revisor Frans Bruun var valgt til dirigent, for gildernes formål og organisation. Han meddelte bl.a., at mødet var en "føler" for at mærke, om tidspunktet var inde til at danne disse samfund.

Stemningen var vist ikke til at tage fejl af, idet Sjøquist næppe var blevet færdig, før Østerbroerne meddelte, at det første laug var dannet, - og herefter gik det slag i slag. Pigespejderne fra Helle-rup dannede "Gammel Hellerup Laug", flokførere "Ulvelauget", gamle Odenseførere "Sct. Knuds Laug" osv.

Uden diskussion valgtes overretssagfører Haghfelt til gildemester for det nydannede Københavns gilde, Frans Bruun til skatmester og Sjøquist til kansler med Dahl og Heiberg-Jürgensen som hjælpere.

Kort tid efter samledes laugsmestrene til laugsting for at diskutere laugenes nærmere arbejdsplan og tilrettelægge gildets første foretagende, en stor udflugt Sct. Hans aften.

Efter afsyngelsen af en af overretssagfører Haghfelt til gildet skrevet sang, sluttede aftenen med pølser, øl og forevisning af Gilwell-filmen og Odense Kolonnes udmærkede film. Aftenen tegnede storartet, og nu venter vi snart, at provinsen skal melde om dannelsen af mange nye gilder."

Hvordan skulle gilderne nu arbejde i praksis, og hvilke opgaver skulle de tage sig af ? For at omsætte formålsparagraffen, der dengang lød således:

- a) At skabe et samlingssted for gamle spejdere, hvor de kan vedligeholde forbindelsen med spejderbevægelsen og gamle kammerater.
- b) At hjælpe unge mennesker i deres stræben efter at blive ansvarsbevidste, hjælpsomme og nyttige borgere, samt

c) At virke for spejderbevægelsens og spejderidealernes udbredelse i praksis, dannedes der 3 trin: svende, væbnere og riddere, hvis deltagelse i gildets opgaver svarede nøjagtig til hver sin del af formålsparagraffen. Svendenes opgave var således kun at skabe *et samlingssted* for tidligere spejdere, hvor de ville være i stand til at vedligeholde forbindelsen med spejderbevægelsen og deres gamle kammerater (formålets punkt a). Dette skulle ordnes på den måde, at svendene dannede laug efter den afdeling, de var udgået fra, dog således, at de kun virkede som rene oprindelseslaug uden specielt arbejdsprogram, idet man var fuldstændig klar over, at en stor del af medlemmerne på forhånd ville være stærkt optaget i det private liv, og de dels af manglende lyst og dels af mangel på tid, ikke kunne påtage sig noget specielt arbejde.

Men den stadige påvirkning af spejderlovens ånd og tone ville bevirke, at de langsomt, men sikkert ville blive opdraget til at gå ind i væbnernes arbejde. Denne gruppe havde som hovedopgave at *hjælpe den enkelte i hans stræben* (formålets punkt b) og dette var tænkt virkeliggjort ved at danne interesselaug med praktiske formål, som f.eks. instruktørlaug, sproglaug, vandrerlaug, musiklaug, erhvervs-laug etc. til gavn for deres egen udvikling og til støtte for korpsets arbejde. For at blive overført til væbnernes kreds måtte man forpligte sig til at gå ind i et sådant interesselaug ud fra den betragtning, at kun gennem arbejde og ansvar modnes og udvikles den enkelte.

Det sidste trin - ridderne - skulle *virke for spejderidealernes udbredelse* ved at tage aktivt del i riddernes laugsarbejde, der skulle have idealistiske og sociale formål, som f.eks. laugene for ungdomsarbejde – for arbejdet blandt arbejdsløse - for arbejdet blandt fattige børn - for bloddonorsagen osv. jvf. Formålets punkt c. Ridderne skulle være slutstenen på værket og føre det rent praktiske bevis for spejdersindets rigtighed ved at omsætte det i gerning, og derved lidt efter lidt gennemsyre det danske folk med spejderidealene.

Man fastlagde lige fra begyndelsen 3 helt klare betingelser, som skulle opfyldes, for at arbejdet skulle lykkes:

1. Den nye organisation måtte være uafhængig af spejderkorpserne, oprettet til gavn for de gamle spejdere selv.
2. Alle tidligere spejdere, der havde været medlem af et anerkendt spejderkorps - altså også pigerne - skulle være selvskrevne som medlemmer.
3. Hverken klasse-, race- eller religionsforskelle måtte være nogen hindring for medlemskab, for kun på den måde kunne man opfylde B-P's inderste tanker med spejderidealene.

Oprindeligt var det besluttet, at svendene i gildehallen skulle bære grønne spejdertørklæder samlet i en læderring, væbnerne blå tørklæder samlet i en sølvring med Sct. Georgs motivet og ridderne hvide tørklæder i en guldring, idet man lagde vægt på farvernes symbolske betydning - repræsenterende hhv. håbets, troens og renhedens farve, men allerede i 1936 blev tørklæderne afløst af skulderbånd (skærf) i de samme farver. Det er reminiscensen af disse skærf, der stadig findes på væbner- og ridderbrev.

Gildehallens udvikling

Hurtigt efter starten kom man til den opfattelse, at det ville være ønskeligt, om optagelserne kom til at foregå med et præg af alvor og højtidelighed, netop fordi det ikke drejede sig om en almindelig forening, men en sammenslutning med høje og idealistiske mål, og ved at udarbejde et ritual for gildehallen, hvor optagelsen skulle finde sted, kunne man samtidig sikre sig, at de samme retningslinier blev fulgt overalt i landet.

Ritualernes udvikling

1934

I januar og februar blev de første optagelser efter det nye ritual foretaget i hhv. Aabenraa og København.

1934

Den 17. marts modtog de første 12 svende væbnerslaget i en væbnerhal.

1936

Den første ridderhal, hvor 14 væbnere var tilsagt, blev afholdt den 14. marts.

1938

Flere gilder får tildelt væbnerpatent, hvilket vil sige ret til at afholde væbnerhaller og til at slå væbnere. I væbnerhaller kan der kun deltage væbnere og riddere.

1939

Gildeloven udarbejdes med roverloven som grundlag.

1941

I København begynder man efter forslag fra Johan Asmussen at holde 5 minutters Sct. Georg i gildehallen, og det bliver hurtigt en fast del af gildehallen i alle gilder.

1942

Den første friluftsgildehal bliver afholdt af gildet i København.

1944

Et nyt svenderitual tages i brug.

1946

Der foretages en mindre revision af gildeloven.

1947

Nye gildebreve, samt væbner- og ridderbreve indføres, og de bærer som tegning de gamle skærf og gradstegn, der ikke længere kan uddeles på grund af materialemangel. Det vedtages, at det i fremtiden er provincialmestrene, der skal afholde ridderhaller.

1949

Efter beslutning på landsgildeting ændres væbnerhal til gildehal med væbneroptagelse, og alle gildebrødre får adgang til denne hal.

1970

Landsgilderådet vedtager nye ritualer, som er udarbejdet af ritualudvalget.

1971

Landsgildetinget vedtager en lovændring, der afskaffer proponeringen.

1975

Der udsendes håndbog om gildehaller og ridderhaller.

1979

Ved landsgildetinget vedtages ny gildelov og –løfte.

1995

Efter det ekstraordinære landsgildeting ved GM-Stævnet 1994, trådte de nye distrikter i kraft den 1.1.1995.

På landsgildetinget blev et nyt sæt ritualer præsenteret, og her blev det besluttet, at ritualerne skulle være vejledende.

2004

Ridderhaller afløses af distriktskildehaller med ridderoptagelse

METODER

GILDERNES ORGANISATION

Det er gildebrødrene, der skaber bevægelsen, og vi har alle et medansvar for gildebevægelsens liv.

Alene det, at vi bruger benævnelsen 'bevægelse' om vores organisation, fortæller, at Sct. Georgs Gildernes indre liv løbende er underkastet en tilpasning til ændringerne i det omkringliggende samfund – men med en høj grad af opmærksomhed på, at de grundlæggende værdier i gildebevægelsen skal holdes i hævd. Tilpasningen er gennem årene sket dels ved justeringer på det organisatoriske plan, dels ved justeringer i indhold og formuleringer af vort etiske grundlag.

Love for Sct. Georgs Gilderne i Danmark fastlægger retningslinierne for det organisatoriske arbejde på landsplan, mens distriktsgilder og gilder normalt har egne vedtægter, der dog ikke må stride mod landsgildets love og bestemmelser.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark

Landsgildeting

Landsgildeledelsen

Landsgildekontoret

Distriktsgilder

Lokale Gilder

Gruppen

Langt de fleste gilder er på en eller anden måde delt op i grupper – en tæt og decentral arbejdsform, hvis store fordele kendes fra spejdertidens patruljer.

Gruppearbejdet anses for meget værdifuldt for den videre udvikling af den enkelte gildebror og for sammenholdet i gildet.

Gruppearbejdet foregår ofte på skift i de enkelte gildebrødres hjem, og mange steder deltager ægtefæller, der ikke er gildebrødre, med stor fornøjelse i gruppemøderne.

Gruppemødernes form og indhold varierer meget fra gilde til gilde, men det er vigtigt, at alle gruppens medlemmer deltager på lige fod.

Mange steder er de praktiske gøremål i forbindelse med gildehaller og gildemøder lagt i hænderne på gildets grupper på skift.

Gildets grupper sammensættes på mange forskellige måder, for eksempel af gildeledelsen eller ved lodtrækning.

De fleste steder ombrydes grupperne hvert andet eller hvert tredje år.

Gruppelederen vælges som regel ved det første møde i gruppen eller er udpeget af gildeledelsen, og skal varetage opgaven med indkaldelse til møder, lede møderne, så de afvikles kontinuerligt og forløber med et godt indhold. Lederen deltager endvidere i gilderådsmøderne.

Lauget

En anden form for arbejde i en tæt og decentral arbejdsform er laugene, som i byer med flere gilder ofte er dannet på tværs af gilderne. Laugene arbejder i modsætning til grupperne med bestemte opgaver, f.eks. spejderlaug, sangerlaug, frimærkelaug osv.

Laugsledere vælges som regel ved det første møde i lauget eller er udpeget af gildeledelsen og skal varetage opgaven med indkaldelse til møder, lede møderne, så de afvikles kontinuerligt og forløber med et godt indhold.

Udvalget

Endelig kan der også ved gildetinget være dannet et eller flere udvalg eller arbejdsgrupper til varetagelse af bestemte opgaver, fx husudvalg, PR-udvalg, optagelsesudvalg osv.

Gildet

Oprettelse af nye gilder foregår normalt ved deling af bestående, hvorved en større eller mindre del udskiller sig og danner grundstammen i det nye gilde. Betingelsen for at oprette et nyt gilde er, at der er tre gildebrødre, der vil danne gildeledelsen i det nye gilde, og herudover mindst 12, der vil lade sig overføre eller optage som nye gildebrødre. Indvielsen af et nyt gilde foregår ved en gildehal, der ledes af landsgildemesteren eller et andet medlem af landsgildeledelsen.

Gilderne er for så vidt frit stillet med hensyn til optagelse af et eller begge køn - der kan findes såvel fællesgilder som "rene" mands- eller kvindegilder i et område.

Gildetinget er gildets øverste myndighed. Det svarer til andre organisationers generalforsamling.. Organisatorisk kræves der, at der hvert år afholdes et gildeting med dagsorden i henhold til gildets vedtægter.

Af hensyn til helheden skal alle gilder have afholdt gildeting før 1. april. Gildetinget vælger gildeledelsen og fastsætter gildets vedtægter. Alle gildets gildebrødre har stemmeret på gildetinget.

Gildeledelsen har den udøvende myndighed i alle anliggender vedrørende gildets forhold og leder arbejdet under ansvar overfor gildeting og landsgildeledelse. Organisatorisk kræves der, at det enkelte gilde ledes af en gildeledelse på 3 personer (gildemester, gildekansler og gildeskattmester).

Gildemester (GM)

Gildemesteren leder gildet, planlægger dets arbejde, kommunikerer til og fra gildebrødrene, aktiverer og inspirerer gildebrødrene og fastholder i sin embedsførelse hele tiden gildebevægelsens idégrundlag.

Gildemesterens arbejde udføres i samarbejde med den øvrige gildeledelse og gilderådet. I forbindelse med fordelingen af opgaverne skal gildemesteren være opmærksom på, at han/hun bærer hovedansvaret for, at opgaverne i gildet løses.

Gildekansler (GK)

Gildekansleren er gildemesterens højre hånd. Kanslerens embede bestrides på forskellig måde i gilderne, men hans/hendes opgave er primært at være gildets sekretær og varetage gildets korrespondance.

Gildeskatmester (GS)

Gildeskatmesteren er gildets kasserer og har ansvaret for den daglige forvaltning af gildets økonomi indenfor de rammer, gildetinget fastsætter. Gildeskatmesteren behøver ikke være bogholderiuddannet, men skal dog have sans for økonomi og budgetlægning.

Til gildeledelse kan der vælges gildebrødre, der fagligt kan varetage posten.

Gildets internationale medarbejder (GIM)

Gildets internationale medarbejder (GIM) udpeges af gildeledelsen eller vælges på et gildeting i henhold til gildets vedtægter. Den Internationale Medarbejders arbejdsområder er de internationale interesser og opgaver, der påhviler gildet. GIM samarbejder desuden med Distriktets Internationale Sekretær (DIS) og medvirker således også i distriktets internationale arbejde.

Gildets Internationale Medarbejder udfører opgaver for gildeledelsen

- formidler samarbejdet om internationale arbejde mellem gildet og distriktet
- samler ideer fra gildebrødre og arbejder videre med idéerne
- deltager i GIM-møder i distriktet
- orienterer såvel gildeledelse som gildebrødre om internationale aktiviteter

Gildets Uddannelsesmedarbejder (GU)

Gildets Uddannelsesmedarbejder udpeges af gildeledelsen eller vælges på et gildeting i henhold til gildets vedtægter, arbejdsområdet er især orientering ved optagelse af nye gildebrødre. GU deltager i møder med DUS (DUS-gruppe møder)

Gildets Uddannelsesmedarbejder udfører opgaver for gildeledelsen og

- formidler kendskab til gildebevægelsens kurser, studiekredse, højskoler m.m.,
- formidler kendskab til bevægelsens håndbøger og publikationer,
- er normalt formand for gildets optagelsesudvalg,
- er ikke begrænset af ovenstående. Embedets værktøjskasse kan medvirke til at løse en række opgaver i forbindelse med gildets indre liv: Inspiration, uddannelse og udvikling.

- deltager i Landsgildets Udviklingsstævne som gildets repræsentant

Hertil kommer typisk :en **1. herold** (dørherold) og en **2. herold** (faneherold)

Herolderne - henholdsvis dørherold og faneherold - er gildeledelsens medhjælpere. Deres opgaver er knyttet til gildehallens forløb, hvor de medvirker ved gildehallens praktiske opbygning og nedtagning. Herudover er de ledelsens medhjælpere ved gennemførelse af gildehallen.

Ledelsesmøder

Ledelsens tre medlemmer samles til møder, så ofte det skønnes nødvendigt for at drøfte gildets anliggender og detailplanlægge forestående arrangementer. Den internationale medarbejder og uddannelsesmedarbejderen har et tæt samarbejde med ledelsen, hvorfor de deltager i ledelsesmøderne, når det er relevant.

Gilderådsmøder

Mindst 2 gange om året afholdes der gilderådsmøde (udvidet ledelsesmøde). Gilderådet består af gildeledelsen, herolder, GIM, GU, gruppe- og laugsledere, redaktør og eventuelle udvalgsformænd. I gilderådet planlægges gildets årsprogram samt andre opgaver, der omfatter gildets liv.

Distriktsgildet

Alle landets gilder - med undtagelse af Nuuk, Sisimiut, 2. Bornholm og Baden-Powel Stammen - er tilknyttet et distriktsgilde.

Hvis alle af distriktets gilder er hjemmehørende i samme by, kaldes distriktet ofte for stadsgilde (fx København, Aalborg, Århus og Odense), men det fungerer på samme måde som de øvrige distriktsgilder.

Gennemsnitlig er der 9-11 gilder i et distrikt, men særlige geografiske forhold kan også spille ind, så der er færre gilder i et distrikt. Distriktsgildetinget er distriktets øverste myndighed. Det er sammensat af distriktsgildeledelsen (DGM, DGK, DGS, DUS og DIS dog mindst 3 medlemmer) og samtlige ledelsesmedlemmer fra gilderne i distriktet.

I tinget deltager også formændene for eventuelle laug eller udvalg i distriktet. **Alle** øvrige gildebrødre har ret til at deltage i distriktsgildetingets debatter, men har ikke stemmeret.

Distriktsgildeledelsen (DGL):

Distriktsgildemesteren (DGM) har som hovedopgave at være inspirator og formidler af samarbejde og fællesløsninger for gilderne i eget distrikt.

Distriktsgildemesteren formidler desuden informationer og inspiration mellem distriktets gilder og landsgildeledelsen. I forbindelse med nogle former for distriktsarrangementer kan der være store fordele i at samarbejde med nabolistrikterne. Distriktsgildemesteren er ansvarlig for afholdelse af ridderforberedelse og for gennemførelsen af distriktsgildehaller med ridderoptagelse i eget distrikt.

Distriktsgildekansleren (DGK)

varetager bl.a. opgaver vedr. kommunikationen til og fra distriktets enkeltgilder.

Distriktsgildeskattmesteren (DGS)

varetager den daglige forvaltning af distriktets økonomi.

Distriktets Internationale Sekretær (DIS)

Varetager distriktets internationale arbejde i samarbejde med gildernes internationale medarbejdere og den øvrige distriktsgildeledelse. En vigtig opgave derudover er samarbejdet med andre distrikter og med landsgildets Internationale Udvalg.

Distriktets Uddannelsessekretær (DUS) undersøger kursusbehov, afholder lokale kurser, deltager i gennemførelse af landsdækkende kurser. Samarbejder med uddannelsesmedarbejderen og ledelserne i distriktets enkeltgilder og med landsgildets Kursusudvalg.

Ligesom der er stor forskel på de forskellige gilder, vil der også være forskel på de opgaver, distrikterne udfører.

Distriktsforum

Afholdes som et weekendarrangement hvert år i januar. Her mødes landsgildeledelsen med distriktsgildemestrene.

Formålet med møderne er at have en dialog om aktuelle emner af fælles interesse.

Landsgildeledelsen

Landsgildeledelsen forestår den daglige og administrative ledelse af Sct. Georgs Gilderne i Danmark.

Landsgildeledelsen repræsenterer Sct. Georgs Gilderne i Danmark i andre organisationer. Desuden påhviler det landsgildeledelsens medlemmer at repræsentere landsgildet ved særlige lejligheder i landets gilder. F.eks. er det landsgildemesteren, der forestår indvielsen af nye gilder.

Landsgildeledelsen vælges på landsgildetinget med en funktionsperiode på 2 år.

Landsgildeledelsen (LGL) består af 6 medlemmer

Landsgildemesteren (LGM)

Landsgildekansleren (LGK)

Landsgildeskattmesteren (LGS)

International Sekretær (LGIS)

Uddannelsessekretæren (LGUS)

PR-sekretæren (LGPR)

LGM, LGK og LGS varetager på landsplan de opgaver som svarer til de tilsvarende poster i distrikter og gilder, omend det naturligvis drejer sig om opgaver, der i omfang er væsentlig større end for de øvrige gildeledelser.

Landsgildets Internationale Sekretær (LGIS) varetager kontakten til det internationale gildearbejde og repræsenterer landsgildet ved internationale møder og konferencer m.v., leder det internationale arbejde på landsplan, og er formand for det af landsgildeledelsen nedsatte

Internationale Udvalg (IU).

- Landsgildeledelsen fastlægger udvalgets kommissorium.
- Udvalgets opgave er at hjælpe landsgildeledelsen med at holde interessen for det internationale arbejde levende i gildebevægelsen, at fremme internationalt arbejde på landsplan og endvidere støtte IS i sit arbejde.
- Udvalget samarbejder med de internationale medarbejdere i distrikter (DIS) og i gilder (GIM)

Landsgildets Uddannelsessekretær (LGUS) leder udviklings- og uddannelsesarbejdet på landsplan, og er formand for det af landsgildeledelsen nedsatte **Kursusudvalg (KU)**.

- Landsgildeledelsen fastlægger udvalgets kommissorium.
- Udvalget varetager landsgildets interesser på kursusområdet. Det er således udvalgets opgave at udarbejde materiale til støtte for kurser, seminarer o.l. på lokalt plan og tilskynde til gennemførelse af samme. Det er pålagt udvalget at vurdere behovet for kurser, seminarer o.l. på landsplan.
- Udvalget samarbejder med udviklings- og kursusmedarbejderne i distrikter (DUS) .

Landsgildets PR-sekretær (LGPR) er formand for det af landsgildeledelsen nedsatte **PR Udvalg**, og leder informations- og PR arbejdet på landsplan.

- Landsgildeledelsen fastlægger udvalgets kommissorium.
- Udvalget varetager landsgildets PR-interesser, og fremkommer med forslag til PR-aktiviteter

såvel på landsplan som på lokalt plan. Udvalget fremkommer tillige med forslag til PR materialer til brug for arbejdet med at synliggøre Sct. Georgs Gilderne. Det er herudover udvalgets opgave at koordinere gildernes-/ distriktsgildernes og landsgildets PR-aktiviteter.

Landsgildekontoret er beliggende i København. Arbejdet på kontoret varetages af en landssekretær. Arbejdet består fortrinsvis i administrative opgave for LGL, derudover har kontoret den daglige kontakt med distrikter og gilder.

Landsgildetinget

Landsgildeting afholdes hvert andet år. Et gildeting svarer til andre organisationers generalforsamling.

Landsgildetinget er Sct. Georgs Gildernes øverste myndighed. Det sammensættes af

- Landsgildeledelsen
- én repræsentant for hvert distriktsgilde / stadsgilde
(normalt distriktsgildemesteren / stadsgildemesteren)
- én repræsentant for hvert gilde
(normalt gildemesteren).

Alle øvrige gildebrødre har ret til at deltage i landsgildetingets debatter, men har ikke stemmeret.

Landsgildetinget fastlægger love for Sct. Georgs Gilderne i Danmark, og derigennem også retningslinierne for det organisatoriske arbejde på landsplan. Distriktsgilder og enkeltgilder har normalt egne vedtægter, der er afstemt med landsgildets love og bestemmelser.

Gildemesterstævne

afholdes som weekendmøde hvert andet år i de år, hvor der ikke er landsgildeting.

Her mødes gildemestre og distriktsgildemestre (eller deres stedfortrædere) med landsgildeledelsen og eventuelt medlemmer af udvalg og arbejdsgrupper, nedsat af landsgildeledelsen. Formålet er dels at behandle sager af fælles interesse, dels at give deltagerne inspiration i deres ledelsesarbejde.

Den internationale gildebevægelse

The International Scout and Guide Fellowship (ISGF)

Den danske gildebevægelse er tilsluttet den uafhængige verdensorganisation ISGF (The International Scout and Guide Fellowship).

I 1996 ændredes navnet på den internationale bevægelse fra IFOFSAG til ISGF.

Som gildebror og medlem af Sct. Georgs Gilderne i Danmark er du også medlem af ISGF.

IFOFSAG (International Fellowship Of Former Scouts And Guides), som det oprindeligt hed, blev stiftet i oktober 1953 i Luzern i Schweiz af repræsentanter for tidligere spejdere fra en lang række lande og blev anerkendt af såvel drenge- som pigespejdernes verdenskonferencer.

Der er nu 61 lande og ca. 55.000 medlemmer af ISGF fordelt over hele verden. Hertil kommer 41 Central Branch lande, som endnu ikke opfylder alle betingelser for at blive et fuldt gyldigt medlemsland.

På verdensplan er den internationale bevægelse inddelt i 5 regioner:

Africa, Arab, Asia Paciic, Europa and Western Hemisphere,

Europa-regionen er inddelt i 4 under regioner, der hver især er ligestillede, og som rapporterer direkte til Verdenskomiteen.

Europakomiteen

Er sammensat af en repræsentant fra hver af de 4 underregioner, som består af bl.a. Central Europa, Vest Europa, Syd Europa (Middelhavs regionen) samt Nordisk Baltic Sub Region (NBSR).

Nordisk-Baltisk Sub Region (NBSR) – Nordisk Baltisk underregion

Der samarbejdes på nordisk plan gennem Nordic Baltic Committee (NBC), der består af de 5 nordiske landsgildemestre samt disses Internationale sekretærer.

Interne forkortelser

Første gang skrives navnet helt ud med forkortelsen i parentes bagefter.

Forkortelserne er kun til intern anvendelse.

Landsgildeting LGT

Landsgildeledelse LGL

Landsgildemester LGM

Landsgildekansler LGK

Landsgildeskattmester LGS

Landsgildeledelsesmedlem, International Sekretær LGIS

Landsgildeledelsesmedlem, Uddannelses Sekretær LGUS

Landsgildeledelsesmedlem, PR-sekretær LGPR

Internationalt udvalg IU

Kursusudvalget KU

PR-udvalget PR

Distriktsgildeledelse DGL

Distriktsgildemester DGM

Distriktsgildekansler DGK

Distriktsgildeskattmester DGS

Distriktets Uddannelsessekretær DUS

Distriktets Internationale Sekretær DIS

Gildeledelse GL

Gildemester GM

Gildekansler GK

Gildeskattmester GS

Gildets Internationale Medarbejder GIM

Gildets Uddannelsesmedarbejder GU

Herold HE

Gruppe GR

Gildebror GB

Svend S

Væbner V

Ridder R

Nordic Baltic Committee (NBC)

Nordic Baltic Sub Region NBSR

World Conference WCONF

World Committee WCOM

International Scouts and Guides Fellowship ISGF

World Organization of the Scout Movement WOSM

World Association of Girl Guides and Girl Scouts WAGGGS

Den personlige udvikling for en gildebror

Symboler og ritualer.

Symboler er genstande eller tegn, som har en særlig betydning for beskueren - som f.eks. duen, der står for fred, eller kors, anker og hjerte, der står for tro, håb og kærlighed.

Symboler har i tidens løb været anvendt dels som påmindelse og støtte til det enkelte menneske, dels som kendetegn eller samlingsmærke mellem mennesker, der tilhører samme åndelige kreds.

Lige siden gildernes start har vi brugt forskellige symboler, der kan tale til os, hvis vi gør vort sind åbent og modtageligt.

Gildetegnet viser, at vi er en sammenslutning, der har rødder i spejderbevægelsen. Den røde og hvide farve, der samtidig er kærlighedens og renhedens farver, leder tanken hen på, at gildebevægelsen er dansk i sin oprindelse.

Gildetegnet har i sig den franske liljes symbol, kompasnålens nordpil, der skal minde os om at holde ret kurs. De to femtakkede stjerner symboliserer gidelovens 10 dele, ligesom liljens tredeling og trekløveret viser hen til vort tredelte gideløfte. Båndet om liljen erindrer os om sammenholdet.

Sct. Georg er vort forbillede. Dragen symboliserer ikke bare det onde i verden, men lige så meget det onde i os selv. Ridderens lanse og sværd symboliserer de våben, vi har fået som voksne gennem vor gildetid, nemlig vore idealer og vor livsanskuelse.

Sct. Georgs sværdet, der ligger på højsædet i de fleste gildehaller, er symbolet på den kamp, vi i vort gideløfte lover at kæmpe mod det onde i os selv på og for, hvad der efter vor overbevisning er ret og rigtigt. Sværdet skal være rent og skarpt, og det skal vor vilje, forstand og evner også være i kamp mod det onde.

Lysene på højsædet symboliserer sandhed og retfærdighed og minder samtidig om ilden fra vort lejrål. Hver gang vi kommer i en gildehal, skal vi tage genskinnet af flammerne med os hjem, og som flammerne stræber opad og varmer, skal vi stræbe efter sandhed og retfærdighed og sprede lys og varme omkring os.

Dannebrog, der er alle danskeres samlingsmærke, er symbolet på vort folk og vort land. Det skal minde os om, at selv om vi som gildebrødre er medlemmer af en international bevægelse, skal vi først og fremmest virke til det bedste for vort land og vort folk.

Vort håndtryk med venstre hånd er kendetegn på, at enhver gildebror og spejder står vort hjerte nær.

Gildemesterkæden er et embedstegn, der kendetegner bæreren som gildets ledende embedsmand og første tjener. Kæden indeholder emblemerne fra spejderkorpserne, og dens kæde af led med navne på rækken af gildemestre fortæller gildehistorie.

Skjoldet angiver med sin indgravering gildets tilhørsforhold til by eller egn.

Sct. Georgs kamp mod dragen er hovedsymbolet i gildemesterkæden og for alt gildearbejde og viser den godes kamp mod det onde.

Gildemesterens økse er øksen som vi har taget med ind i gildehallen, hvor den bruges i ledelsen af gildehallen. Den symboliserer pionerens værktøj, når han hugger sig vej gennem vildniset. Dens slag mod økseblokken skal desuden minde os om at føre slag mod det onde - mod dragen.

Heroldstaven kan føre tanken hen på gamle dages spejderstav, men den er nu et embedstegn for gildets dørherold, et symbolsk våben, der skal forhindre, at onde tanker får adgang til vort sind.

Gildehallen i dag

Gildehallen med dens ritualer blev skabt for at danne rammen om optagelser i den hensigt at få gildehallens ydre form til at ligge fast og være ens i alle gilder landet over, men naturligvis har de "officielle" ændringer såvel som tiden og lokale "traditioner" bevirket, at der kan være mange forskelligheder. Ritualerne og ordene i dem bør betragtes som vejledende - det vigtigste er, at ordene kommer fra hjertet. Ritualerne har sammen med de taler, der holdes i gildehallen, også den funktion at give gildebrødrene hjælp til den fortsatte personlige udvikling og tilskynde dem til en indsats for andre mennesker og samfundet.

Gildehal.

Mange steder indledes og afsluttes gildehallen med et stykke musik. Gildehallen åbnes med, at vi hilser Dannebrog og gildemesterens ønske: "at klare tanker, en fast vilje må præge os alle".

Gildemestertalen er et af højdepunkterne i en gildehal. Dens hovedsigte er som oftest at fremholde gildebevægelsens etik som en rettesnor for gildebrødrenes daglige liv og tilskynde os til at holde de løfter, vi frivilligt har aflagt.

Efter gildemestertalen synges en sang, eller der spilles et stykke musik.

Derpå holder én af gildebrødrene "5 minutters Sct. Georg" om et selvvalgt emne. Det er i øvrigt kutyme, at dette indlæg ikke debatteres i eftergildehallen, medmindre gildebroderen selv har lagt op til en sådan debat. Gildemesteren kan vælge at lade sin tale være en form for dialog med f.eks. gildekansler og gildeskætmester eller med en anden gildebror efter aftale, og i så fald holdes der ikke "5 minutters Sct. Georg". Ved gildehallens afslutning oplæses gildeloven og fanen rulles sammen, hvorefter gildemesteren lukker gildehallen.

Fri gildehal

Gildehallen kan også afvikles som *Fri gildehal* - altså helt efter egen ide og ønske.

De 3 udviklingsperioder

En livsholdning

Ligesom spejdere af gode spejderledere er blevet indgivet den holdning, at spejder ikke er noget, man 'går til', men noget 'man er', føler mange gildebrødre, at gildebevægelsen er med til at sætte sit præg på ens livsholdning, så gildebror er noget 'man er for livstid' – se bare de mange 40-, 50- og 60 års-jubilæer.

Arbejdet i gildet kan opdeles i 3 udviklingsperioder

Målet med de tre udviklingsperioder er realisering af bevægelsens formål og gildebroderens personlige udvikling.

Forud for hver af de tre perioder afholdes der møder, hvor indhold og formål med hver enkelt arbejdsperiode gennemgås. På disse instruktionsmøder er der rig lejlighed til at drøfte alle relevante spørgsmål. Man kan naturligvis på ethvert tidspunkt "stå af", hvis man føler med sig selv, at man ikke er parat eller ikke ønsker at være med mere.

Udviklingsperiode 1

Efter at en gildebror er blevet optaget i en gildehal, begynder udviklingsperiode 1. I udviklingsperiode 1 deltager man i gildets forskellige aktiviteter, og man uddyber sit kendskab til gildet og holdningerne bag gildebevægelsen ved at deltage i orienteringsmøde hurtigt efter, at man er blevet optaget. Derved får man indsigt til at gøre op med sig selv, om gildebevægelsen indfrier de forventninger, man havde ved optagelsen. På den baggrund kan man beslutte, om man vil arbejde videre med udviklingsperiode 2

I den sidste del af udviklingsperiode 1 gennemgår man forberedelsen til udviklingsperiode 2.

Instruktørmaterialer findes på gildernes hjemmeside www.sct-georg.dk medlemssiden i mappen "Instruktørmaterialer".

Udviklingsperiode 2

Udviklingsperiode 2 er obligatorisk.

Det aktive, synlige gildearbejde er udpræget udviklingsperiode-2 opgaver.

I udviklingsperiode 2 påtager vi os et medansvar for at deltage aktivt i gildeopgaver og dermed også et medansvar for gildebevægelsen og gildets liv. Det er muligt at påtage sig ledelsesposter eller andre mere udadvendte opgaver.

Udviklingsperiode 2 spørgsmål

I udviklingsperiode 2 forberedelsen indgår der drøftelse af mange forskellige emner. Ud fra disse drøftelser eller ud fra personlige interesseområder, kan hver deltager - i samråd med instruktøren - udvælge sit tema for sit udviklingsperiode 2-spørgsmål.

Udviklingsperiode 2 spørgsmålet udarbejdes af gildemesteren eller - efter aftale med gildemesteren - af instruktøren.

Udviklingsperiode 2 svaret udarbejdes af den enkelte gildebror selv. Hvis man ønsker råd og vejledning omkring udarbejdelsen af sit udviklingsperiode 2 svar, er instruktøren naturligvis behjælpelig hermed.

I udviklingsperiode 2 svaret redegør gildebroderen for sine synspunkter omkring emnet. Der stilles ikke krav om, at svaret skal have en vis varighed.

Instruktørmaterialer findes på gildernes hjemmeside www.sct-georg.dk medlemssiden i mappen "instruktørmaterialer".

Udviklingsperiode 2 indledes ved at gildebroderen, der skal påbegynde udviklingsperiode 2 i en gildehal, giver sit svar på det stillede spørgsmål. Herefter aflægges et udviklingsperiode 2 løfte.

I forhold til gideløftet ser vi i udviklingsperiode 2 løftet en skærpelse i indledningen:

Jeg lover af al min evne...

Herefter følger igen en tredeling af løftet

- at efterleve gideløftet
- at leve efter gideloven som en ansvarsbevidst, hjælpsom og nyttig borger
- at tage aktivt del i gildets arbejde

Løftets tre led fastholder os på det gideløfte, vi allerede har aflagt. Det pålægger os at anvende gidelovens ord som grundlag for vort liv som borger - ikke blot som gildebror. Og vi lover at påtage os gildeopgaver, at være aktive og dermed også påtage os medansvar for gildebevægelsen og gildets liv.

Udviklingsperiode 3

Udviklingsperiode 3 er frivillig.

Man overvejer efter udviklingsperiode 2 mindst 5 år, eller efter deltagelse i gildeledelse, om man vil aflægge udviklingsperiode 3 løftet. At gå ind i udviklingsperiode 3 er i modsætning til udviklingsperiode 2 alene vendt mod gildebroderen selv. Her er det den personlige udvikling for det modne menneske, det drejer sig om.

Udviklingsperiode 3 forberedelsen er et af gildebevægelsens midler til at inspirere gildebrødrene til en yderligere udvikling i deres gideliv gennem et arbejde, der inddrager nye synsvinkler. At gå til udviklingsperiode 3 bør alene ske som følge af ens indstilling til udviklingsperiode 3 og de udfordringer, der ligger heri.

Det er tid til at deltage i forberedelse, når man føler behov for :

- at være mere engageret i **livsanskuelse og personlighedsdannelse**
- at prøve, hvad man duer til m.h.t. til **at tænke, at lytte, at mene, at inspirere, at igangsætte**
- at stille **større krav til sig selv**

Udviklingsperiode 3 løftet

Jeg lover oprigtigt

- at træde op mod falskhed og svig
- at kæmpe for ret imod uret
- at være barmhjertig, forstående og hjælpsom.

Distriktsgildemesteren har ansvaret for udviklingsperiode-3 forberedelsen.

Udviklingsperiode 3 indledes ved, at gildebroderen, der skal påbegynde udviklingsperiode 3 ved en Distriktsgildehal giver sit svar på det stillede spørgsmål. Herefter aflægges et udviklingsperiode 3-løfte

Instruktørmaterialer findes på gildernes hjemmeside www.sct-georg.dk - medlemssiden i mappen "instruktørmaterialer".

Ledelsesopgaver.

Bliver man gildemester, så er forståelsen af, at jobbet ikke er en soloopgave, en forudsætning for, at ledelsesarbejdet kan lykkes. Det er derfor meget vigtigt, at man som gildemester aktiverer alle med tillidsposter i gildet til en fælles teamindsats, og at alle kommer til at føle sig værdsat i det fælles arbejde.

Men uanset, på hvilket niveau man bestrider en ledelsespost, er der visse krav og færdigheder, en leder skal leve op til. Det gælder om man er gruppe-/laugsleder eller landsgildemester.

At udøve god ledelse er ikke altid så ligetil, og det gælder ikke mindst i en frivillig organisation som gildebevægelsen.

Her er det ledernes opgave at medvirke til at udvikle gildet til gavn for bevægelsen og den enkelte gildebror, og nogle af ledernes vigtigste virkemidler er at have visioner for gildet, at kunne inspirere og skabe begejstring for gildebevægelsens tanker og idégrundlag.

Desuden har hver gildeledelsespost sit specielle arbejdsområde at varetage.

Derfor er ledelsesposterne på den ene side ansvarsfulde og ofte krævende hverv, og på den anden side kan en ledelsesopgave give et meget væsentligt bidrag til en gildebrors personlige udvikling.

Ledertræning

Under alle omstændigheder vil de tilbud om ledertræning, der gives på distrikts- eller landsplan medføre en personlig udvikling for deltagerne - uanset om de ønsker eller ikke ønsker at bestride en lederpost i gildebevægelsen. De fleste vil opleve, at det faktisk kan være både spændende og sjovt at være leder.

Det må forventes, at en gildebroder, der går ind i en ledelse, hurtigst muligt vil deltage i en ledelsestræning - både til gavn for den pågældende selv og ikke mindst for gildebevægelsen.

Om at stå frem og tale.

At kunne stå frem og meddele sig til en forsamling er også for mange et spørgsmål om at flytte en personlig grænse. At overvinde sin usikkerhed.

Og det giver selvtillid at overskride sine grænser.

I løbet af udviklingsperiode 2 - forberedelsen vil deltagerne få udleveret et mini-talerkursus. Ved at arbejde med dette som et selvstudium vil deltagerne lære de grundlæggende principper for opbygning af en tale.

Desuden er der mulighed for, at de emner man føler behov for at drøfte nærmere, tages op under udviklingsperiode 2-forberedelsen.

Gildearbejdet indadtil

gruppemøder

gildemøder

gildehaller

internationalt arbejde i gilder og distrikt

trænings- og uddannelsesarbejde i gilder og distrikt

kurser og stævner

Mødevirksomhed

Gruppemøder

Den enkelte gruppe formulerer normalt selv, hvad den vil arbejde med. Kun fantasien sætter grænser .

Gildemøder

Gildemøder er med forskelligt indhold, og er ofte udadrettede. Her kan alle deltage – familie, venner, spejderledere og offentligheden i det hele taget.

Gildehal

Gildehallen er den mere højtidelige del af gildearbejdet. Her foregår optagelsen af nye gildebrødre.

Gæster i en gildehal

Der er ikke regler for, at eventuelle gæster skal være gildebrødre for at kunne deltage i en gildehal.

Eftergildehal

I eftergildehallen er der socialt samvær med debat, sang, underholdning og traktement – afstemmes efter lejligheden.

Andre gilders arrangementer

Som gildebror er man til hver en tid velkommen til andre gilders arrangementer.

Punktstævner og træf

kan afholdes af et eller flere gilder i fællesskab, og formålet er at samle gildebrødre fra alle egne af landet, for gennem fælles oplevelser af kulturel art at styrke kammeratskabet og give inspiration til nye gildeaktiviteter. Ved disse stævner, der kan strække sig over én eller flere dage, kan alle gildebrødre samt deres familier deltage.

Landsgildets udviklingsstævne

arrangeres af kursusudvalget i foråret i år med ulige årstal. Stævnet er især et tilbud til distrikternes uddannelsessekretærer og til gildernes uddannelsesmedarbejdere. Målet med stævnet er at udveksle inspiration og ideer.

Distriktskurser

På distriktsplan afholdes forskellige former for kurser og møder, som kan støtte og inspirere gildebrødre i arbejdet. Fx ledelseskurser som støtte og inspiration for gildebrødre, der overvejer at påtage sig et ledelsesjob eller allerede har et.

Studiekredsarbejde

Studiekredsgrupper kan sammensættes indenfor eget gilde eller på distriktsplan og debattere på grundlag af tilsendte oplæg. Når "studieåret" er slut, kan man fx mødes distriktsvis for at udveksle synspunkter.

Landskurser og stævner

Der afholdes på landsplan forskellige former for kurser og møder og stævner, hvor man har lejlighed til at træffe gildebrødre fra andre dele af landet.

Gildernes Højskole

arrangeres som et tilbud til gildebrødre med ægtefælle. Et højskoleforløb starter i efteråret i år med lige årstal og fortsætter vinteren igennem. Tre oplægsholdere laver et skriftligt oplæg, som højskoledeltagerne laver gruppearbejde over i vinterens løb. Højskolen rundes af med et weekendophold på Rødding Højskole.

Det internationale arbejde

Grundlaget for verdensorganisationen ISGFs arbejde er vedtaget af generalforsamlingen (World Conference)

Hensigten med den internationale gildebevægelse er

- at etablere forbindelse og samarbejde mellem de enkelte landes gildebevægelser,
- at medvirke til oprettelse af gilder i lande, hvor sådanne endnu ikke findes,
- at fremme venskab mellem gildebrødre overalt i verden.

Målet for den internationale gildebevægelses arbejde er

- at hjælpe gildebrødre til at holde ånden fra spejderlov og spejderløfte levende i vor tilværelse
- at hjælpe gildebrødre til at udbrede denne ånd i det samfund, hvor vi lever og arbejder
- at hjælpe gildebrødre til, foruden andre forpligtelser, også at støtte spejderarbejdet lokalt, nationalt og internationalt.

Som medlemmer af den internationale gildebevægelse **skal vi**

- stræbe efter at bidrage til international forståelse gennem venskaber over landegrænser og gennem tolerance og respekt for andre
- arbejde for, at der bliver retfærdighed og fred i verden, for at der kan skabes en lykkeligere verden at leve i
- stræbe efter at respektere menneskeliv og menneskerettighederne.

Den enkelte gildeledelse

Det er den enkelte gildeledelses ansvar, at man i gildets arbejde søger at leve op til de internationale forpligtelser. Dette sker først og fremmest ved at sikre medlemmerne en ordentlig information om, hvad der foregår rent gildemæssigt i den store verden. Gildets Internationale Medarbejder (GIM) bistår ved dette arbejde.

Fredslýset

Et eksempel på en international aktivitet, der gennem de seneste år i stigende grad er blevet taget op som gildearrangementer. Fredslýset opbevares i den Katolske Kirke i Roskilde, hvorfra Fredslýset afsendes, så det kan være fremme i hele landet inden første søndag i advent.

Distriktsgildet

I alle medlemslande afholdes en årlig festdag, som kaldes **Fellowship-day**, Dagen fejres på eller omkring den 25. oktober, der er organisationens fødselsdag, og det bliver ofte afholdt som et distriktsarrangement.

Distriktets Internationale Sekretær forestår det internationale arbejde i distriktet i samarbejde med den øvrige distriktsgildeledelse.

Eksempler på træf og stævner:

Nordisk Baltisk Gilde-træf

Nordic Baltic Sub Region (NBSR) afholder i en uge (onsdag til søndag) hver tredje sommer.

Syv lande skiftes til at arrangere dette i deres hjemlande, og det arrangerende land står alene for planlægningen og afviklingen. Normalt kan stævnet samle omkring 200 deltagere.

Det udadvendte gildearbejde

Gildebevægelsens hjælpearbejde

I Sct. Georgs Gildernes formålsparagraf står bl.a., at

- **medlemmerne i fællesskab vil arbejde med personlig udvikling,**
- **støtte spejderarbejdet og**
- **løse humanitære og andre samfundsopgaver,**

og i gildeloven forpligter vi os til at gøre vort bedste for

- **at gøre livet gladere og lysere for andre.**

Ligesom Baden-Powell påpegede, at Good-turn er et af midlerne i den karaktertræning af de unge, som for ham var det væsentligste mål med spejderbevægelsen, er deltagelse i hjælpearbejdet et af midlerne i gildearbejdet - og ikke det endelige mål.

Det er nok det, der i væsentlig grad adskiller Sct. Georgs Gilderne fra de mange, særdeles gode hjælpeorganisationer, vi har i Danmark.

Derfor har det lige siden Sct. Georgs Gildernes start været sædvanligt for det enkelte gilde at have et hjælpearbejde i gang, men da tiderne og forholdene jo har ændret sig meget siden dengang, har hjælpearbejdet også skiftet karakter, og det er en kendsgerning, at der ikke er tilnærmelsesvis det samme behov for materiel/økonomisk hjælp i dag som dengang.

Selvom vi godt ved, at en god arbejdsopgave giver et vældig godt sammenhold i gildet, skal man naturligvis ikke krampagtigt lede efter et hjælpearbejde bare for at tilfredsstille gildets eller egne "behov". Det væsentlige må ikke blive sagen i sig selv, men det, hjælpen kan betyde for vore medmennesker.

Der er fastsat vilkår for gennemførelse af arrangementer o.l., der rækker ud over eget gilde. Således kan enkeltgilder - efter godkendelse i landsgildet - fremstille eller forhandle varer, som udbydes til salg på landsplan og som støtter et hjælpearbejde.

Eksempler på hjælpeprojekter, der er startet på centralt plan.

Tidligere blev man ved væbneroptagelsen tilskyndet til at melde sig som bloddonor, som en opfordring til personlig og medmenneskelig indsats. Der blev oprettet bloddonorlaug i mange gilder, hvilket fik betydning for udbygningen af Spejdernes og Væbnerens frivillige Bloddonorkorps, som jo stadig eksisterer

- omend i ændret form.

I 1940 nedsattes *Sct Georgs Gildernes Hjælpekomité*, som iværksatte hjælpearbejde under forskellige former, og som gav inspiration til mange gilders lokale indsats på området. Under og efter krigen lykkedes det at indsamle store pengebeløb, som brugtes til at sende børn på feriekoloni eller som direkte hjælp til ubemidlede familier, og efter krigen blev hjælpen udvidet til at omfatte det katastroferamte Europa, særlig Holland og Norge. 1951 oprettedes *Ridderfonden* til brug for særlige formål. Ved landsgildetinget i 1995 blev *Ridderfonden* og *Hjælpefonden* nedlagt, og en ny Sct. Georgs Gildernes Hjælpefond oprettet med en fondskapital på kr. 300.000. Begrundelsen for nedlæggelsen af de to "gamle" fonde var, at de blandt andet på grund af uklare fondsvedtægter ikke længere var godkendt som selvstændige fonde af myndighederne.

I 1966 stiftedes **Sct. Georgs Fonden**, som siden starten har deltaget i byggeriet af omkring 100 vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, ungdomsklubber og byggelegepladser samt et ungdomskollegium. I de senere år er man desuden gået ind i byggeri af ældreboliger.

Ved højesterets dom af 15. maj 2007 blev det fastslået, at Fonden ikke måtte tjene penge på børnehaverne, hvorfor Fonden i de sidste år har solgt alle børnehaver. Fonden ejer nu kun grundene i Espergærde, men salgene og et godt årsregnskab de sidste 4 år har bevirket, at Fonden nu efter ansøgning kan uddele midler til bl.a. humanitære formål.

Frimærkelauget i Århus varetager opgaver som Sct. Georgs Gilderne i Danmarks Frimærkebank, hvis overskud deles mellem ISGF's Development Fond og Sct. Georgs Gilderne i Danmarks Hjælpefond.

Eksempler på medvirken til oprettelse af Gilder internationalt.

Litauen
Zambia
Gambia

Samarbejdspartnere

Bloddonorerne
Sct. Georgs Fonden
Friluftsrådet
Danmarkssamfundet
Dansk Flygtningehjælp
UNICEF
SOS-børnebyerne

Det Danske Spejderkorps
Danske Baptisters Spejderkorps
KFUM-spejderne i Danmark
De Grønne Pigespejdere
Dansk Spejderkorps Sydslesvig

Sagnet om Sct. Georg.

På kejser Diokletians tid levede der i Kappadonien i det østlige Lilleasien en from mand af høj byrd. Han havde en søn ved navn Georgios. Som yngling var Georgios blandt de dygtigste i våbenføring og alskens mandig idræt. Og der gik rygter om hans skønne skikkelse, hans uforfærdethed og hans kristelige dyder. Han steg hurtigt til de højeste militære grader, blev tribun og feltherre.

Nu fortæller legenden, at der ved Selina i Lykien huserede et skrækkeligt uhyre, en drage. Mange var de modige mænd, der forgæves havde prøvet at fælde den. Til sidst sluttede man en overenskomst med dragen, og den lovede at skærme landet mod til gengæld at få to får dagligt.

Dragen holdt overenskomsten, så længe der var får i stalden. Men da de var spist, sagde dragen, at den gerne ville have et menneske om dagen. Og nu måtte hver dag en ung lukier, valgt ved lodtrækning, begive sig til søen, hvor uhyret holdt til, og ofre sig.

Nu hændte det engang, at loddet traf kongens datter. Stor var kongens fortvivlelse, thi han elskede hende højt. Og han lod bekendtgøre, at den, der ville kæmpe mod dragen og dræbe den, skulle få prinsessen og det halve kongerige. Men ingen meldte sig. Allerede sad prinsessen ved søen, da Ridder Georgios kom ridende forbi. Han fik øje på den unge kvinde og spurgte, hvorfor hun så så bedrøvet ud. Hun fortalte, hvilken skæbne, der ventede hende. Og han besluttede at kæmpe mod dragen.

Efter en voldsom kamp, hvorunder uhyret udsendte ild og pestånde gennem næsebor og mund og nær havde gjort det af med ridderen, fældede han dragen, og kongen tilbød ham den lovede belønning. Men Georgios afslog enhver belønning. Gud alene tilkom æren. Og uden Guds hjælp havde han ikke magtet at dræbe dyret. Den dag var der mange tusinde, der omvendte sig til kristendommen. Georgios blev i nogen tid i Selina og lærte om Kristus.

Under kejser Diokletian led Georgios martyrdøden den 23. april i året 303.

Senere er han under navnet Sct. Georg eller Sct. Jørgen blevet dyrket som helgen, særlig som rytternes helgen. Middelalderens ridderskab valgte også ham som deres værnehelgen

Det er derfor naturligt, at vi hvert år højtideligholder den 23. april ved at samles og forny gildeløftet.

Spejderidéens grundlægger

Robert Baden-Powell - af spejdere hele verden over kaldt B-P, blev født den 22. februar 1857 i England. Da B-P var 3 år, mistede han sin far, og moderen blev alene med mange børn. Det var selvopdragelsen i denne søskendeflok, der gav ham resten af livet. B-P lærte tidligt at leve sit liv i naturen, og sammen med sine brødre foretog han ture både til lands og til vands og lærte således hurtigt at klare sig selv. Som 13-årig kom B-P på Charterhouse Kostskole, og også her tilbragte han en stor del af sin fritid udendørs.

Efter endt skoletid trådte B-P ind i hæren og blev efter en tid i Indien sendt til Afrika, hvor han under Boerkrigen i 1897 blev berømt ved at lede forsvaret af byen Mafeking, indtil undsættelsen nåede frem.

En vigtig opgave for forsvarerne var at holde modet oppe hos byens befolkning, og her stod B-P's herlige humør sin prøve, og han afhjalp manglerne på mange opfindsomme måder.

B-P vendte hjem til England som hele nationens helt, men det slog ham, at tidens livsstil slappede ungdommens karakterudvikling, selvstændighed og initiativ. Han fik mange begejstrede breve, og især brevene fra mange drenge og piger viste ham, at de unge trods alt var fulde af liv og begejstring, men blot manglede vejledning. Han indså, at den heltedyrkelse, han var genstand for, kunne bruges i arbejdet med den karaktertræning, han følte kunne hjælpe de unge.

Under Mafekings forsvar havde man brugt byens drenge som ordonnanser og kuréer for at frigøre soldater til egentlig fronttjeneste. Drengene var organiseret i et korps under ledelse af en anden dreng, og de løste deres opgave så godt, at det åbnede B-P's øjne for den kendsgerning, at drenge er ligeså pålidelige som voksne, hvis man viser dem den fornødne tillid. Han huskede, hvor tiltrækkende den militære spejdertjeneste var for kavaleriets rekrutter, og mente, at et civil program bygget på de samme principper ville virke lige så tiltrækkende på drenge. Formålet var jo, at give dem udøvere en fast karakter, sundhed og mandighed - egenskaber, der er lige vigtige for almindelige borgere som for soldater. B-P havde nogle år tidligere samlet sine erfaringer om uddannelse af den enkelte soldat til at bevæge sig i det fri og drage nytte af terrænet og om karakteruddannelse gennem løsning af vanskelige opgaver i bogen "Aids to Scouting". B-P opdagede, at bogen, der var skrevet for soldater, også i høj grad blev læst af drenge såvel som af piger, som på egen hånd prøvede lidt af denne "Scouting", og at den også blev brugt på forskellige skoler. Dette var opmuntring nok til B-P, som satte sig som mål "at vise ungdommen en vej, der var værd at følge".

I 1907 arrangerede B-P en lejr på Brownsea Island for at afprøve sine principper, og denne egentlige start på spejderbevægelsen blev en stor succes. Året efter udkom den første spejderbog "Scouting for Boys" illustreret med B-P's egne karakteristiske og rammende tegninger.

"Scouting for Boys" blev solgt i stort tal, og hurtigt bredte bevægelsen sig ud over Englands grænser. Herhjemme blev spejderarbejdet startet i november 1909,

I 1909 trådte B-P ud af hæren for at bruge hele sin tid på spejderbevægelsen. Hermed begyndte det, B-P selv kaldte sit andet liv", og i årene fremover foretog B-P rejser jorden rundt for at organisere spejderarbejde og samarbejdet landene imellem. På en af disse rejser traf han den senere lady Baden-Powell, Miss Olave St. Clair Soames. Pigespejderbevægelsen, som man indtil da ikke rigtig havde haft tiltro til, fik i Lady Baden-Powell en utrættelig forkæmper, og hun blev senere udnævnt til Verdenspigespejderchef.

I 1920 brugte B-P første gang ordet "Jamboree" ved et stort spejderstævne for mange nationer i Olympia Hall, og det var for øvrigt ved denne lejlighed, han blev udnævnt til Verdensspejderchef.

B-P var en flittig forfatter og skrev bl.a. hver uge i over 30 år til verdens første spejderblad "The Scout".

For de små, der endnu ikke var gamle nok til at blive spejdere, skrev B-P "Ulvebogen" og senere kom også roverne til som en del af "spejderfamilien". Sine sidste år tilbragte B-P i hjemmet i Kenya, hvorfra han udsendte breve og budskaber lige til sin død i 1941.

Lady Baden-Powell var som sin mand meget aktiv, indtil hun døde i 1977.